

МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ЗАЯВИ ДЕПУТАТІВ УССР

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — 3 квітня Митрополит УПЦ Мстислав повідомляв, що Владика Мстислав дістає до віцепрезидента Джорджа Буша, спікера Палати Репрезентантів, сенаторів стейту Нью-Джерсі та до високопоставлених осіб у справі 1000-річчя Християнства в Україні, в якому він чітко відповів на заяву десятих депутатів УССР, яку вони вислали в справі цієї резолюції до Конгресу ЗСА.

Зокрема Владика Мстислав відповів на цю частину заяви, в якій сказано: «Ревною прислужницю фашистських загрозливих війни України є Автокефальна Православна Церква. Влаштування молебні на її підтримку і освячення їхні злочини, вона повністю розкрила зрадницьку, антинародну сутність і припинила своє існування». Митрополит Мстислав заявив гостро у своїй відповіді, що всі ці заклики є неправдиві і що він, як єдиний хто живучий з ієрархії цієї Церкви, вважає своїм святом обов'язком висловити американським законодавцям правду про ці події.

І далі у своєму листі Митрополит Мстислав інформує, що Українська Автокефальна Православна Церква подала на руїнах Церкви того самого імені, яку знищив всесвітній Сталін, після звільнення її з советського ярма в часі Другої світової війни, а її відродження здійснював Митрополит По-

лікарп. Як ставилася німецька окупаційна влада до цієї Церкви показує секретний документ високого старшини тайної німецької поліції СС, в якому доручається «ставити опір в кожній можливий спосіб створеній Українській Автокефальній Православній Церкві».

Це доручення було виконане точно: продовж 2 і 1/2 року німецької окупації, стверджує Митрополит Мстислав, і подас як доказ свідчення різних фактів за 1942 і 1943 роки. Зокрема потрясаючі є факти з 1943 року, коли в Україні шалів райхс-комісар Е. Кох. Тоді підпорядковані УПЦ німецьким районним комісарам, а відтак спалено 17 церков на Волині, а Митрополита Полікарпа як і 100 священників німецька влада розстріляла.

Відтак Владика Мстислав інформує про те, як советська влада після Другої світової війни зликувала з архівів в Україні УАПЦ, а єдина яка там тепер існує це Російська Православна Церква, підпорядкована советському режимові.

Тому Українська Православна Церква в ЗСА вітас заходи американських законодавців звернути увагу світу на подальше переслідування церкви та вірних на території ССР і надіється що схвалення відповідних резолюцій в цій справі у Конгресі вплинуть на советську політику відносно релігії і відносно легалізації Української Православної і Католицької Церков в Україні.

Вшанують пам'ять Є. Коновальця і С. Петлюри

Ірвінгтон, Н. Дж. — Заходом місцевого Відділу ООЧСУ, у вівторок, 15-го березня ц.р., представники запрошених організацій: УККА, ООЧСУ, ОЖЧСУ, СУМА, УПА, Пласту, ООЛ, «Рідна Школа», Український Музичний Інститут, 28-ий Відділ СУА, Українське Патріархальне Товариство, Т-во Прихильників Державного Центру УНР, ОБВУА, 1-ої та 2-ої Дивізії УНА, Народна Поміч, «Провидіння», 207-ий Відділ та УНДому вибрани Громадський Комітет, під патронатом УККА, для вшанування трагічних річниць смерті св. п. полк. Євгена Коновальця і св. п. Головного Отамана Симона Петлюри.

Підготуванням Академії займуться Іванна Кононів, Таїса Богданська, Надія Бігун та члени комітету, в якому є представники всіх організацій. Доповідь вголосить редактор Ярослав Гайвас.

В цей день в українських церквах місцевої громади будуть відправлені Панахиди за спокій душ замордованих св. п. Є. Коновальця та св. п. С. Петлюри.

ВИСТАВКА К. РОСАНДІЧ

Едмонтон, Альта. — Заходом Софії Скрипник в дні 6-8-го травня ц.р., тут в Кромдейл школі, 11240-79-та вулиця, відбувається виставка української мистецтва з Каліфорнії, Катерини К. Росандіч. Виставку відкрив Лідія Шулякєвич, голова Провінційної Ради КУК — Альберта, в п'ятницю, 6-го травня в годині 7:30 вечора.

Українські студенти протестували біля ОН в річницю Чорнобиля

Нью Йорк. — Впонеділок, 25-го квітня ц.р., в полудневих годинах, група українських студентів, у числі 15 осіб влаштувала перед будинком Секретаріату ОН «сидячий протест» у другу річницю атомового вибуху в Чорнобилі та з приводу подальшої експлуатації російським імперіалізмом українського народу.

Українські студенти протестували біля ОН.

В 20 хвилин від початку протесту на місці появилися поліція щоб усунути демонстрантів. Після відспівання національного гімну, студентів відтягнуто із місця протесту. Вони розла-

Бенкет-бенефіс комітету Олімпіади пройшов успішно

Філадельфія (М. Б-й). — В суботу, 16-го квітня ц.р., в УОКЦентрі відбувся успішний бенкет-бенефіс, що його влаштував «Український Олімпійський Комітет». Двісті учасників бенкету, між якими були визначні особи з українського і міжнародного спорту, провели безжурно кілька годин в легкій атмосфері, що тривала майже до півночі.

Д-р Ігор Кунаш, ведучий програмою, відкривавши бенкет привітав присутніх і попросив о. митр. д-ра Івана Біланіча провести молитву.

Головну інформативну доповідь виголосив інж. Ігор Чижович, голова Українського Олімпійського Комітету. В своєму слові він поінформував присутніх про стан підготовки Олімпіади, представив членів комітету, представників крайових і місцевих товариств, спортивних діячів, визначних спортсменів і колишніх змагунів УСО «Трибу».

Інж. Чижович, який тепер займають провідні позиції в американському спорті (д-р Леонід Луценко і Євген Чижович). Доповідач зокрема представив доповідь на українській мові

Івана Гиняньського з дружиною Діанною, які зложили княжий дар у висоті 20,000 дол. на потреби Української Олімпіади. Інж. Чижович також представив, на заці присутню учасницю Української Олімпіади, що відбулася в 1936 році в Філадельфії, Стефанію Вовчак, і дружину покійного ентузіаста українського спорту Олександра Яремка, Анну і їх доньку Дарію.

Українську Спортову Центральну Америку і Канаду репрезентували Я. Петрик, М. Шмигель, Ю. Тарасюк і С. Новаківський. Крайову Пластову Старшину — Н. Павлюк, Крайову Управу СУМА — Я. Петрик і М. Шмигель, Екзекутиву ЗУАДК — Л. Сілецька. Було багато представників від місцевих відділів крайових товариств і установ.

Відомий спортсмен копаного м'яча д-р Іван Павличко поінформував присутніх про початковий розвиток українського спорту в Америці.

Володимир Чижович, теперішній дорадник Американської футбольної федерації

(Закінчення на стор. 3)

УСВТ „Чорноморська Січ“ бере участь в Олімпіаді

Філадельфія (М. Б-й). — Українське Спортивно-Виховне Товариство „Чорноморська Січ“ в Ньюарку зголосило 58 змагунів до участі в Українській Олімпіаді і Здвизі Молоді, що відбувається 27-30-го травня 1988 року в Філадельфії, в році величавого ювілею Тисячоліття Хрищення України.

Спортові УСВТ „Чорноморська Січ“ змагатимуться в копаному м'ячі — чоловіча дружина в складі 18 осіб; юніори в числі 16 осіб; відбіванка — жіноча дружина в числі восьми осіб; настільний теніс — три особи; плавання — чотири особи; і шахи — дев'ять осіб.

Р. Конотопський переобраний головою Округу УНС в Баффало

Баффало, Н. Й. (В. Сивенький). — Представники Відділів зібрані тут на Річних зборах переобрали одностайно Романа Конотопського головою Округового Комітету Відділу Українського Народного Союзу Баффало. Разом з ним були обрані до Округової Управи: Василь Шарван — перший заступник голови, Зенон Беднарський — другий заступник голови, Василь Сивенький — секретар, Марія Гаравус — касир, Марія Гнатик — голова Контрольної комісії та Петро Гаравус і Михайло Гнатик — члени Контрольної комісії.

Р. Конотопський.

Збори відкрив і ними провів Р. Конотопський, якого вибрани учасники наради предсідником, а В. Сивенького секретарем. Після вшанування мовчанкою померлих членів Округу протокол з попередніх зборів відчитав В. Сивенький. Прото-

кол прийнято без змін на пропозицію М. Гнатик.

Фінансовий звіт Округу склав М. Гаравус. Описав обійраний звіт з праці Округу здав її голова Р. Конотопський. В ньому звітливо-вещ подякував секретарям за приєднання у 1987 році 33 нових членів, розповів про великий успіх у підготовці до влаштування виступу ансамблю „Лемковина“ та подав інформації про діяльність Округу та її повну співпрацю з усіма організаціями міста, завдяки чому УНС-ю зберігає добре ім'я в громаді.

М. Гнатик, голова Контрольної комісії, здала звіт з перевірки діловодства і ствердила, що все було проваджене точно. Було запропоновано в імені Контрольної комісії ухвалення абсолютної ріш, яку схвалили учасники наради одностайно.

Головний секретар Володимир Сохан привітав учасників зборів від Головного Екзекутивного Комітету та склав подяку Округній Управі, а зокрема її голові, за виконану працю. Він також подякував секретарям Відділів за приєднання 33 нових членів у звітному році, подаючи здобутки кожного з них: Марія Гаравус (Відділ 127-й) — 12 членів, Осип Гаврилюк (Відділ 360-й) — 11 членів, Михайло

(Закінчення на стор. 3)

В ССРСР забракло цукру

Москва. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Билл Келлер інформує у числі з 27-го квітня ц.р., що Рада Міністрів ССРСР опублікувала заарядження про введення обмеженого розподілу цукру, який почав зникати з ринків після того, як генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов, прийшовши до влади у березні 1985 року, повів гостру боротьбу проти алкоголізму і наркоманії, а приватний сектор, радше торгівці алкоголем, почали скуповувати цукор, цукрові буряки й інші товари, з яких можна продукувати самогонку.

Від 1-го травня ц.р., в ССРСР цукор можна буде купувати тільки на купони. У зв'язку з цим деякі партійні і громадські речники почали, спочатку тихо, а потім чимраз голосніше, висловлюватись проти надто гострих розпоряджень про справу алкоголізму і обмежень для алкогольної індустрії, яка, згідно з наказом зморг, повинна випустити більше безалкогольних напій.

Советський економіст Ніколай Шмелєв надрукував навіть у журналі „Новий Мір“ довшу статтю до цієї теми, у якій він натякає, що центральний уряд і компартія тратьте ґрунт під ногами у безвиглядній боротьбі проти алкогольної індустрії, алкоголь вважали тих, які його споживають. На його думку боротьба з алкоголізмом (алькоголізм це радше проблема пере-

виховання советського суспільства і як така, повинна повернутися до шкіл, інститутів, технічних училищ, фабрик і заводів, комсомолу та інших установ. Шмелєв пропонує цілковито змінити стандарт життя громадян, щоб вони мали чим займатися, а не, прийшовши до хати, пили горілку.

Заступник міністра торгівлі Сергій Д. Алєшін заявив кореспондентові газети „Ізвестія“, що запотребування на цукор зросло в ССРСР за один рік аж на 29 відсотків і тому є коначним обмеження в купівлі цукру, бо інакше уряд мусить витратити один мільйон доларів на імпорту цього товару, якщо захоче сяк-так задовільнити запотребування на ринку.

Найбільшим обмеженням заторкнена Україна, республіка, найгустіше заселена людьми і найбільший продуцент цукрових буряків. У Києві республіканський уряд вже від 1-го квітня почав вживати купони на продаж цукру, які дають можливість кожному громадянину купити раз в місяць 3.3 фунти цукру. Одна з теорій обмеження на цукор говорять, що цю систему купонів запропонував місцевий лідер Володимир Шербицький, якого прихильники М. Горбачова вважали шкідливим політиком гласності і перебуваючи.

В загальному в Советському Союзі громадяни зживають 60 відсотків більше цукру, як громадяни ЗСА.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД наказав відібрати акредитацію від двох американських кореспондентів, Глена Френкеля з „Вашінгтон Пост“ і Мартіна Флетчера з Ен-Бі-Сі Ньюз. Їх покарали за відомлення вбивства в Тунісі членами ізраїльської розвідки одного з провідників Палестинської Визвольної Організації Халіля ель-Вазіра. Представники ізраїльського уряду ще й досі відмовляються potwierдити, що це їхні люди вбили Вазіра, але Френкель і Флетчер сперли свої повідомлення на „добре поінформованих ізраїльських джерела“. Однак покарали їх в першу чергу за те, що вони відмовились дати свої інформації для перевірки військової цензури і взагалі запротестували проти обмежень у праці кореспондентів. Справу покарання вирішив сам прем'єр-міністр Іцхак Шамір.

ДЕВ'ЯТЬ ДИСИДЕНТІВ з Мадярщини, Польщі і Чехословаччини звернулись до офіційних представників західних країн, щоб вони виступили в обороні вірменського правозахисника Паруйра Айрикяна, заарештованого органами КГБ ще 28-го березня цього року. Айрикян, якому європейське 38 років, вже відбув у советських концтаборах і на заслання повних 17 років. В минулому місяці його заарештували за те, що він інформував західних кореспондентів про заворушення у Вірменії і Нагорному Карабасі. Заклик в його обороні підписали: Ясек Куронь, Ян Ліпскі і Юзеф Піннош (Польща), Миколаш Харасті, Янош Кліш і Ференц Міслівець (Мадярщина), Петр Поспішаль, Ярослав Сабата і Ян Урбан (Чехословаччина).

САВДІЙСЬКА АРАБІЯ зірвала дипломатичні зв'язки з Іраном з причини обстрілювання іранськими військовими човнами оливних танкерів, які плавають у Перській затоці під саудівсько-арабськими прапорами. При тій нагоді представники міністерства закордонних справ пригадали іранським урядом особам про заколоти в Мекці зорганізовані зумисне іранськими терористами. Також стало відомо, що військова флота ЗСА готова охороняти усі оливні кораблі у Перській затоці, які за такою допомогою звернуться до ЗСА.

В БИДГОЩІ, В ПОЛЬЩІ, успішно закінчився страйк транспортних робітників. Водії автобусів, таксівок і тягарових автомобілів влаштували тихий сидячий страйк і домогались підвищити платню з 83 злотих на годину (приблизно 20 американських центів) до 160 злотих. Робітники вже давно домогались зрівняння їхньої платні з такими ж платнями працівників транспорту у Варшаві. Уряд, не бажаючи загострювати ситуації з робітничим, вислав до Бидгощі своїх представників на переговори, які перевірили справу на місці, обіцяли позитивно поладити вимогу робітничства.

В ДАМАСКУ, СІРІЯ, відбулась перша на протязі останніх п'ятих років зустріч керівника Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата з президентом Сирії Хафезом ель-Ассадом. Кореспонденти інформують, що зроблено крок вперед до замирення, але на перешкоді стоять те багато справ, які треба поладити. Зустріч тривала дві й півгодини. Після зустрічі з президентом Я. Арафат зустрівся з керівниками поодиноких палестинських фракцій і темою розмов була справа консолідації та створення спільного керівництва.

СОВЕТСЬКА ГАЗЕТА „Комсомольская Правда“ повідомила про випадки захворіння на тифу в Грузинській ССР. У половині квітня число хворих значно збільшилось і тоді місцевим властям прийшлося ізолювати їх в окремих відділах шпиталів, щоб зльокалізувати хворобу. Першою місцевістю де зареєстрували хворобу тифу було містечко Цігваліве, розташоване приблизно 45 миль від столиці Тбілісі. Досі у шпиталях перебуває 121 особа. Покищо смертних випадків не було, але не відомо чи лікарям вдалося припинити поширення хвороби на ширші верстви населення. Загально думають, що тиф постав із занечищеної води у міській каналізації.

Р. РЕГЕН ВІСТУПИТЬ В ОБОРОНІ СВОБОДИ РЕЛІГІЇ В ССРСР

Вашінгтон. — Група американських громадян, яка домагається повної свободи релігії в Советському Союзі й інших комуністичних державах отримала від президента Роналда Регена заперення, що він, перебуваючи від 29-го травня до 2-го червня в Москві, піднесе у розмові з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим проблему релігійної свободи для всіх Церков і релігійних громад в ССРСР.

Група осіб, була прийнята у Білому Домі у понеділок, 25-го квітня ц.р., і там передала петицію для Президента ЗСА на передодні його поїздки до Советського Союзу, підписану 240 відомими політичними, релігійними, культурними і громадським світі особами, у якій вони домагаються і просять президента Р. Регена, щоб він, з нагоди своєї поїздки і Ювілею 1000-ліття Християнства в Русії-Україні, допоміг місцевим церковним активістам позбутись советських обмежень у практикуванні релігії і відновити свободу Церков, заборонених у виконуваних їхніх релігійних практиках на протязі десятиліть.

Текст петиції до М. Горбачова був поданий до відомої під час пресової конференції в середу, 27-го квітня. Публікація цієї обґрунтованої експерти на історичні факти петиції появилась з фінансовою допомогою Фонду Джеймса Мейсона, приватного дослідного інституту, який змагається за

справжній мир у світі і поширення тегемонії комунізму на інші країни. Джордж Вайгел, президент фундації, заявив кореспондентам, що президент Р. Реген заперення вимогу про привернення релігійної свободи в ССРСР у свою програму переговорів в Москві.

На питання кореспондентів речник Білого Дому відповів, що петиція може бути передана в Москві советським відповідальним особам, правдоподібно не самим президентом Р. Регеном. Раніше Р. Реген заявляв під час виступу, що ССРСР ніколи не досягне дружніх відносин і співпраці із західними демократичними державами, особливо із З'єднаними Штатами Америки, якщо й далі порушуватиме права людини і не дозволить на релігійну свободу. Петиція спеціально домагається легалізації Греко-Католицької Церкви, зліквідованої під час сталінського режиму на так званому Львівському Синоді в 1946 році і вимогу на дозвол викладання релігії для тих дітей, батьки яких погоджуються на це. Петиція наголошує також право на еміграцію релігійних діячів і в'язнів сумління.

Петицію підписали люди фактично з усіх ділянок життя: вчителі, журналісти, виховники молоді, священики, представники релігійних і громадських організацій, а навіть сенатори і конгресмени.

В АМЕРИЦІ

У ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ 1988 року економіка ЗСА збільшилася на 2.3 відсотка, як вказує на господарську силу американського суспільства. Після фінансового краху осінню минулого року це є дуже відрадіним явищем і офіційні кола заперенню, що немає небезпеки інфляції, принаймні на найближчі місяці.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ, яка розглядає справу міжнародної торгівлі наркотиками, зажадала тепер видачі приватних записок полковника Олівера Норта, де можуть бути згадки про контакти контраст із торгівцями наркотиками. Сенатська комісія бажає однак мати ці записки в нецензурованій формі.

ВЕРХОВНИЙ СУД РОЗГЛЯДАЄ тепер окремі закон, який дозволяє прокураторам самим робити рішення у випадках вини та кари. Це торкається окремо покликаних прокураторів до випадків, де просліджується відомий у політичному житті осіб. Верховний суд веде ширшу дискусію на цю тему, але думки є дуже поділені.

АКЮТАН — ЛІК НА АКНИ, який тепер, як виявляється, спричиняє до ряду неформальних новонароджень, мають тепер відкликати згідно із дорученням Федерального бюро ліків. Це перший випадок, коли лік, який був офіційно дозволений продукувати і продавати, тепер буде заборонений.

СЕНАТОР БАБ ДОЛ, який відкликав свою кандидатуру на президента з республіканської партії, з великою критикою висловився тепер у Сенаті на тему того, як засоби масової інформації подають вістки про перебіг передвиборчої кампанії. Зокрема він критикує „Нью Йорк Таймс“, для якого він дав інтерв'ю, а те, що поміщено, виглядає немов це не інтерв'ю у серйозному претржевому щоденнику, а у якомусь сенсацийному „бруксвоу“ часописі. Він вважає, що преса зупинялася на дрібних сенсацийних моментах, а не на серйозних питаннях, які кандидати порушували у своїх дискусіях. Йому здається також, що ті журналісти дивляться на світ через забарвлені лібералізм окуляри.

АМЕРИКАНСЬКЕ МЕДИЧНЕ товариство звернулося до відділу харчів і ліків при Уряді ЗСА, щоб він розглянув добре, заки дасть дозвіл на т.зв. „бездимні папіроски“, які розкріямувала недавно фірма Рейнольдс. Хоча ці папіроски не дають диму після перших моментів, все ж такі вони мають у собі нікотину і можуть бути небезпечні для здоров'я — стверджують лікарі.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ посаджиків міст ЗСА головний прокуратор Едвін Міз заявив, що Уряд розглядає закон, яким кожний арештований в ЗСА мав би перейти дослід, чи він не вживав наркотиків. Його пропозиція не викликала реакції у присутніх, які, однак, у своїх промовах висловились дуже критично до дотеперішньої політики Уряду відносно поборювання наркоманії.

ДЕРЖАВНИЙ УРЯД БЕЗПЕКИ транспорту вважає, що заломання мосту на Томас Дюї тунелі, в якому загинуло 10 осіб, прийшло в наслідок невідповідного нагляду над безпекою цього моста. При тому бюро безпеки остерігає, що існують тисячі мостів у ЗСА, які є на межі катастрофи і вони повинні бути всі негайно оглянені. З відповідною увагою і напругою міст, що заломався, ніколи не був би „приніс такого нещастя“.

ВЛАСНИКИ ШЕРІВ КОРПОРАЦІЇ Ай-Бі-Ем відкинули в голосуванні пропозицію, щоб корпорація припинила мільйонну торгівлю з Південно-Африканською Республікою. Більшість голосів було за те, щоб продовжувати торгівлю не тільки з ПАР, але також шукати інших ринків збуту, наприклад, в Китайській Народній Республіці, країнах Східної Європи і в самому Советському Союзі. „Ми не можемо керуватись політичними міркуваннями, а зобов'язані підтримувати, щоб корпорація росла і розвивалася“, — заявили керівні речники компанії.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
(201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, доки не підписані авторами, не можуть відповідати гонимій Раді. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі виразно застеріг допущення задержанню коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і money orders виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Джордж Шульц — за свободу релігії у СССР

За інформацією кореспондента „Нью Йорк Таймсу“ з 25-го квітня ч. р., зі столиці Грузії Тбілісі (національна назва грузинів на колишній „Тифліс“), державний секретар Джордж Шульц знайшов час на протязі своїх дводенних відвідин в СССР на подорож на кілька годин до Києва і відтілю до Тбілісу. У Києві оглянув собор св. Софії, перетворений більшовиками на музей, — у Тбілісі був на тамошній православній Богослужбі і розмовляв з видатним грузинським дисидентом, недавнім політичним в'язнем, якого запросили були до американської амбасаді у Москві, але якого більшовицькі власті туди не допустили. Однаково у Києві, як у Тбілісі Шульц говорив про конечність релігійної свободи, — не ставляючи крапки над „і“, що її нема в Советському Союзі.

Джордж Шульц не втішається в українській вільній громаді великою симпатією. Ми не забули, що це саме був він, державний секретар Шульц, який заявив, що „справа закінчена“, коли йшлося про втечу з советського корабля Мирослава Медведя і що він дав свою згоду на переведення трагікомедії з підставленням „другого“ Медведя, який заявив, що хоче вертатися на „родину“. Трудно теж уявити собі, щоби без попередньої згоди чи сугестії Шульца президент Роналд Реген міг погодитися на вимогу Михайла Горбачова під час їхньої першої зустрічі на вершині, що Америка не даватиме політичного азилу членам залоги советських кораблів, які приїдуть до ЗСА по закуплений тут вантаж зерна і пшениці. І тепер, поїхавши до Києва Шульц не завдав собі бодай трохи труда, щоби познайомитися з історією України та історією Грузії: він говорив у Тбілісі про тисячоріччя хрищення Росії і цим одним реченням зробив дві кардинальні помилки, що: 1) це не було хрищення Росії тільки України; 2) хрищення Грузії відбулося на сто років раніше. Таких скандальних помилок аж ніяк не повинен робити державний секретар американської суперпотиуги.

Біда з американськими державними мужами, що вони — включно з президентом Роналдом Регеном — раз-у-раз деклямують про людські і національні права і, очевидно, про право кожної людини виконувати релігійний культ, як кому подобається, але в практиці не проявляють пошани не то для прав, а й для життя людини. Литовець Кудірка, який скочив у море із советського корабля, мав щастя, — переживши ГУЛаг, він дістався на американський континент. Про Мирослава Медведя — слух загинув. Його, або негайно закатавали, або він згинув чи, може, ще мучиться в якомусь ГУЛагу чи „психушці“. І американський Уряд, який видав Медведя більшовикам, абсолютно не цікавився його долею.

Це мала потіха для нас, українців, що подібна настанова Уряду Роналда Регена і державного секретаря Шульца стосується і поведінки ізраїльських супроти палестинських арабів, до яких від кількох місяців поліція і військові стріляє, вбиває і по-варварськи б'є палицями. І це діється на окупованій арабській землі, на правобережжі Йордану, яке належало до Йорданії. Ізраїль покликається на своє „право“ до цієї землі тому, що вони були ізраїльськими за біблійних часів — більше, як два тисячі років тому. Це той „принцип“ історичного права, на яке покликалася Польща до Галичини, що — мовляв — завоював її Казимир своїм походом на Червенські землі 1340 року — з промовчанням, що основниками Львова й Галича не були поляки і що за понад 500 років етнічно більшість зберегли українці. Джордж Шульц раз-у-раз їздить на Близький Схід з місією завести там замирення між Ізраїлем і його арабськими сусідами, але спокійно ковтає кожноразову відмову ізраїльського прем'єра Іцхака Шаміра. І коли президент Реген заявив, що не може „диктувати“ Ізраїлеві, то напевне склав таку політику у вирішальній мірі державний секретар Джордж Шульц.

ЯК ЗАЯВИВ ОДИН із урядовців Адміністрації президента Роналда Регена, група працівників Білого Дому, яка розглядає упадок біржі, напевно, виїде з пропозиціїми дуже подібними до рекомендацій комісії Брейлі, за винятком однієї. Цим винятком є те, що група Білого Дому не пропонує створення надзвичайної ради чи передавання ключових прерогатив Федеральній раді валютних резерв.

Орест Дейчаківський і Юрій Добчанський

ХТО ЗАСТУПАЄ НАС У ВАШІНГТОНІ?

міжнародних інституцій преси і інформації.

Український вплив на вашінгтонському ґрунті

Цікаво, що потреби задовільної, постійної і фахової репрезентації унаслідок якраз в час, коли наша спільнота починає мати певні досягнення у Вашингтоні, особливо в ділянці закордонної політики. Немає сумніву, що тепер, як Конгрес так і Адміністрація є краще обізнані з українськими справами, а особливо з людськими, релігійними і національними проблемами в Україні.

Це наглядне з наступних прикладів:

1. Більш численні інтервенції Конгресу та його поодиноких членів, а особливо Гельсінської Комісії в обороні переслідуваних українських правозахисників та людських прав в Україні. (Недавній конгресовий переслухання Д. Шумука і Й. Терелі).
2. Створення урядової Комісії Українського Голодомору.
3. Більша готовість Білого Дому й Державного департаменту висловлюватися про українські справи (наприклад, недавня, досі небувала, публікація Державного департаменту „Репорт про Українську Католицьку Церкву“).
4. Посилена готовість американських дипломатів підносити українські проблеми на різних Гельсінських

форумах, якбижуча конференція перевірки Комісії безпеки і співпраці у Відні і в безпосередніх переговорах з советськими урядовими чинниками.

Українська громада, як ми вже згадували, має певні досягнення у Вашингтоні, що їх засобів вона досягнула завдяки:

1. Постійному зростові числа американських українців в урядових установах, де вони можуть мати певний вплив на урядові рішення щодо українців — часто в ділянці зовнішньої політики.
2. Збільшені намагання впливати (даблінг) та поширювати інформацію уможливили частіший доступ до Конгресу. Білого Дому чи Державного департаменту. Багато в цьому відношенні доклади групи з-поза Вашингтону, як американці за Людські Права в Україні (АГРУ), Філадельфійський Комітет Оборони Українських Людських Прав, „Смолоскип“, Український Народний Союз чи Комісія Людських Прав при СКВУ, як також вашінгтонські організації як: УНС, Вашингтонська Група чи Українська Громадська Сітка (Нетворк).

Що нам ще потрібно?

Не зважаючи на це, що українська громада поділена на різні фракції і табори, вона все таки є однією з найкраще організованих та політично активних в

З'єдинених Штатах Америки. Це стверджують численні неукраїнські спостерігачі та поінформовані члени урядових установ.

Спрямуймо нашу енергію на поширення об'єктивного образу українців, особливо у світлі безвідповідальних заяв, статтей чи фільмів, які показують нас у негативному світлі. Ще за багато існує прогалин у розумінні українських проблем між тими, що формують державну політику, у дипломатичних середовищах та між працівниками преси та інформації. Часто ці люди невідомі тих проблем, які для нас такі печучі. Буквально, ще з тисячі урядових діячів, до яких треба знайти доступ. Не вистачає, щоб тільки кілька десятків людей в Білому Домі, Конгресі чи Державному департаменті дещо знали про наші справи і турботи.

Тільки за останні два роки випадок з Медведем та Чорнобильська катастрофа наочно показали, як дуже потрібна нашої громаді постійна і ділова репрезентація. У загальному, бажання добровольців — ширі, але часто їхні зусилля лиш спонтанні, не мають потрібної тягловості. Їхня наявність і ефективність є обмежена і часто короткотривала і, звичайно, коли пройшла „бура“ не має кому продовжувати і довести до кінця початі акції.

Як ми собі уявляємо постійну, добре вивірену репрезентацію? Думки про структуру такого репрезентативного бюро — це тільки один з можливих проєктів. Вони є вислідом досвіду українців-працівників

(Закінчення на стор. 3)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Усе починається від думки

Пишу цей лист, щоб відповісти на застереження, які я одержав від деяких секретарів щодо виповнення анкет про братську діяльність у їхніх Відділах.

Шановний Пане Секретарю!

Дякую за лист і анкету. Ви порушили багато питань, які затримають не лиш мою діяльність, але також справи цілого УНСОЮЗУ і українського суспільства. На питання, чи я живу в реальному світі, то хочу відповісти „так“ і якраз тому хочу ближче довідатися про працю кожного відділу УНС.

Прощу також прийняти до відома, що всі повідомлення, які розсилаю до секретарів чи до окружних управ я надамперед представити нашою головному представникові. Це відноситься також до цієї анкети і листа, якого Ви отримали.

УНСОЮЗ, як організація, є членом Крайового братського конгресу Америки і мусить поволити центральну конгресу про стан активності наших відділів. Це нічого нового. УНС є зобов'язаний робити це щороку.

УНСОЮЗ також гордиться тим, що він є активним членом крайових і стейтових конгресів братських організацій. Наприклад, головний представник, д-р Іван Фіне є представником Ньюйоркського Конгресу на цей рік, а минулого року був заступником. Марія Душник і д-р Ярослав Палюх також займали цей пост у минулих роках. Уліана Дячук, головний касир, промовляла до Ньюйоркського Конгресу минулого життя.

На мою думку важливо поза українськими колами бути в контакті з іншими братськими організаціями. УНС підлягає законам Америки і Канади (податкових урядів Америки і Канади (IRS і Revenue Canada) і також стейтових урядів у 27-ох штатах Америки і сімох провінціях Канади. Наше існування є і буде залежне від законодавчих подій в кожному стейті і в кожній провінції, де існує Відділ УНС.

Як усі братські організації, які звільнені від податку, маємо обов'язок бути добродійними, добрими громадянами і активними через свої Відділи, не лиш

через Головну Канцелярію. Тепер є натиск на всі братські установи від податкових урядів, котрі шукають нових джерел на оподаткування на доказ, що ці установи сповняють добродійну функцію у суспільстві. Перед бачається час, де кожна братська організація мусить мати докази звітими чи пресовими описами від кожного Відділу, що вона заслужила собі на звільнення від податку.

Отже, коли б ми, як організація, ігнорували ситуацію інших американських і канадських братських організацій, то ми напевно не були б у „реальному світі“.

Розумію, що нелегко провадити суспільну працю, що багато людей, або не має часу, або відмовляється від неї. Але це не значить, що ми мусимо негативно дивитися на братську працю, чи переставати працювати і піддаватися неактивності.

Розумію труднощі наших українських громад. Але це не значить, що УНС повинен припиняти діяльність, уже бо багато зробив за 50 чи 75 років.

Допишу до „Українського Тижневика“ і до „Свободи“ і сугерую, як, практично, кожний Відділ може бути активним.

Сильно вірю в принцип, що кожне діло починається від думки. Думка провадить до переконання, а переконання до діла.

А з цим висувається потреба, щоб наша організація подумала, в який спосіб продовжуватиме своє існування чи як братська організація під зміними законами, що керують їх існуванням в Америці і Канаді.

З братським привітом і пошаною до Вас.

Андрій Воробець

координатор братської діяльності.

P. S. Прощу зрозуміти, що звільнення від податку — це не єдина причина для ведення громадської і братської праці. Багато можна сказати про почуття морального задоволення, коли людина створює добре діло супроти своїх ближніх, чи він або вона є членом чи ні. Але це уже тема до іншої статті.

**СОЮЗІВКА —
ЦЕ ВЛАСНІСТЬ
ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ.
СТАНЬТЕ Й ВИ
ЇЇ СПІВВЛАСНИКОМ.**

Роман Барановський

РОЗМОВИ БЕЗ КІНЦЯ

Після довшої перерви недавно знову відновлено на заклики і запрошення Владислава Лостена від Конференції Безсторонніх Організацій, яку він очолює, зустрічі і розмови з представниками УККА і УАК-Ради у справі, яку вже від років безуспішно розглядає, а саме з'єднання і створення однієї спільної центральної.

І в цьому нічого дивного, що саме тепер знову започатковано ці розмови, коли мав на увазі, що якраз в цьому році відбудеться черговий конгрес УККА, а в листопаді V Конгрес СКВУ. Мета цих розмов ясна. Комусь дуже залежить на цьому, щоб ці розмови продовжувалися, бо це створює, як ілюзорне враження, що щось в цьому відношенні робиться. Саме в цьому криється шле баламутство, бо після майже вісімдесятирічного сумного досвіду з безплідними розмовами, мабуть усі добре здають собі справу з того, що їх продовжування є марнування часу без вигляду на розв'язку справи.

Маркантизм доказом того, може послужити ще один факт, як про це доводилося, що на засіданні, яке відбулося 7-го квітня ч. р., один із речників УККА сказав дослівно так: „розв'яжіть УККА і приєднайтеся до УККА“. Чи в світлі такої аргументної постави, Треба сподіватися, що

речника УККА можна серйозно дискутувати над поважними справами? Мабуть усієї коментарі тут зайві. Треба і можна дивуватися і подивлятися представників УАК-Ради, що зберігають рівновагу і не вийшли із залу нарад.

Годі згадати, якими критеріями руководяться тепер безсторонні організації у своїх дальших заходах привертати єдність в громаді. Виглядає, що усі до теперішніх докази на те, що УККА, під наказом ВФ, який ним контролює, не поступитися, ще й досі їх не переконали і тому вони ще далі мріють про постання двох зовсім собі протилежних течій. Не сумніваючись, що інтенції безсторонніх організацій добитися з'єднання в громаді були найкращі, але після стільки невдач хіба не час перевірити справу, зробити переоцінку вартості і правильний з того висновок?

Це тим більше, як загально відомо, що тоталітарна система, в якій тепер діє УККА, не знає компромісів, а якщо поступається, то тільки хвилево, щоб негайно, як тільки заіснують інші і більш сприятливі умови, змінити свою поставу. Треба сподіватися, що

для продовження цих розмов, стратегії будуть виведати різні інші пропозиції. Це тим більше, що із новим статутом для нової централі, як теж із скликання Надзвичайного Конгресу України в Америці, що їх запропонували безсторонні організації, не повезло, бо всі ці пропозиції УККА відкинув. І хоч представники безсторонніх організацій в тому часі заявляли, що приєднаються до цієї централі, яка прийме її статут і погодиться на скликання Надзвичайного Конгресу України в Америці, про все це чомусь тепер забулося. УАК-Рада погодилася на всі ці пропозиції безсторонніх організацій, а заяви безсторонніх організацій залишилися голословними.

Безсторонні організації могли б відіграти поважну роль в погодженні цього конфлікту, якщо б мали відвагу на рішучий крок поставити справу рубом. На жаль, їм бракує відваги, бо бояться втратити якусь кількість своїх членів, що є рівночасно членами ВФ, або симпатиками цього середовища. Оперуючи півзасобами не мають успіху, бо це протилежну сторону зовсім не зворушує. Саме в цьому

ВФ має не аніякий успіх.

Тому, що з УККА безсторонні організації не повезло, напевно тепер будуть натискати на УАК-Раду, щоб поступилася і прийняла якусь дивовижну пропозицію творення однієї централі підготовчих комісій, без найменших гарантій, як ця централі мала би називатися і хто мав би її очолювати. Це дуже небезпечні пропозиції, які можуть в результаті наразити УАК-Раду і Конференцію Безсторонніх Організацій на великі грошові витрати, пов'язані із скликанням такого збору, що не дає ніяких запевнень, що матиме успіх.

УАК-Рада послідовно і згідно із пропозиціями Конференції Безсторонніх Організацій і своєю раніш опублікованою заявою стійте далі на становищі, що поправити стан в громаді можна тільки через скликання Надзвичайного Конгресу України в Америці, що його підготують усі три партнери, тобто Конференція Безсторонніх Організацій, УККА і УАК-Рада, який мав би вирішити всі спірні справи, включно із назвою.

Якщо УККА не піде на компроміс і відкине ці реальні пропозиції, тоді відповідальність за поділ у громаді і нездоров'я в ній відносини спадуть на його.

Д-р Роман Осінчук

Т-ВО СВ. СОФІЯ ТА ТИСЯЧОЛІТТЯ РУСИ-УКРАЇНИ

II.

І для цієї цілі найперше заснував Патріарх Йосиф Т-во Св. Софія, т-во Укр. Католиків у Римі, а вквортні, останню 1974 року на основі американських законів також Т-во-св. Софія у ЗСА, а ще пізніше в Англії, Бельгії, Канаді та інших країнах. Ці самі товариства мали із грошових датків жертвенного люду створити постійний фонд для матеріального забезпечення праці патріаршських установ у Римі, та в країнах їхнього діяння і бути за словами Кир Йосифа, власником, адміністратором і промотором для патріаршських надбань, що мають справу української науки, зокрема богословської, понести в майбутнє.

Однією з перших таких установ було створене Т-во Св. Софія у ЗСА, яке є релігійним, мирянським, але не церковним товариством. Першим головою Т-ва був сам Патріарх Йосиф, а після його смерті був о. архим. Гузар, а тепер о. арх. Іван Хома. Проте властивим діловим керівником Т-ва є від самого початку, заст. голови, д-р Рома Навроцька. Чотири роки тому у „Свободі“ (5-6-го квітня 1984 року) автор цих рядків інформовав уже коротко про закладення організації, тож тепер буду старатися навести особливі ділянки поширеної праці в останніх роках діяльності Т-ва Св. Софія. Такі відомості про працю згаданого релігійно-мирянського товариства саме у році нашого великого релігійного та національного свята, треба подати не лише для історії, але теж пригадати усім кому належить, що це Товариство мусить працювати й в майбутніх роках для згаданих попередньо ідей.

Патріарх Йосиф клав завжди велику вагу на релігійну освіту та науку й при Т-ві Св. Софія, ЗСА оснував дві філії УКУ, одну під проводом проф. Я. Рудницького у Філадельфії, а другу під проводом проф. К. Старосольського у Вашингтоні, у закупуленому там репрезентативному будинку, де міститься теж дотепер каплиця УКУ для

мешканців Вашингтону, мирян патріархальників. Патріарх Йосиф уважав, що треба створити у столиці ЗСА об'єднаний центр для мирян молодшої генерації, які там працюють у різних приватних чи державних установах чи кабінетах конгресменів, а такі зв'язки можуть бути корисні для нашої церковної чи національної проблематики. Для інформації своїх чи чужих організуються там спорадичні доповіді чи національно-релігійні імпреси. Для ширшого загалу, а зокрема для запрошених американських гостей з Вашингтону — околиць, зокрема з кіл римокатолицької Церкви, конгресу чи державних урядів, а головню, преси, організуються бодай раз на рік ширші науково-інформаційні конференції англійською мовою, з проблематики нашої Церкви, зокрема її мартирології на Батьківщині.

Досить людною і вдалою була остання конференція у грудні 1987 року, на якій речником про релігійні та людські права та мартирологію нашої Церкви був амбасадор ЗСА Ричард Шефтер. При тій нагоді вручено йому грамоту про призначення нашого Патріарха Мирослава-Івана. Від кількох років працює теж у скромних рамках Інститут дослідів та інформації, збираючи постійно відомості про переслідування нашої Церкви в Україні та розвиток УКЦеркви в діаспорі. Такі упорядковані матеріали скаталоговані служать часто як інформації для преси конгресменів чи деяких чинників чужих Церков. Деякі передаються для користування радіофонів передач закордонном, таких як „Голос Америки“, чи „Свободи“.

Куди ширшу роботу проводить філія УКУ Т-ва Св. Софія у Філадельфії. У співпраці із Осередком НТШ у Філадельфії та запрошуваними доповідачами зі ЗСА й Канади. Протягом восьми років ведуться програмові семестральні курси на теми історичні, літературні, релігійно-обрядові, екуменічні та інформаційні про наші сучасні церковні проблеми, зокрема про мартирологію УКЦеркви в Україні, курси окремі для молоді та принагідні доповіді на сучасні цікаві громадські справи. Час від часу організуються теж наукові симпозиуми англійською мовою в університетах Ля-Саль чи інших, на яких виступали того року американські вчені такі, як проф. Пелікан та інші. Для інформації чужинців Т-во видає неперіодичний журнал „Реліджис Райтс“ та розсилає до

державних чи конгресових кіл американської преси для інформації.

Ще однією переважною справою є збіркова акція та господарка Постійного Патріаршого Фонду Т-ва Св. Софія. У 1977 році св. п. Патріарх Йосиф встановив та віддав у завідування Т-ва Св. Софія згаданий фонд і звернувся зі закликом до своїх вірних за щедрими жертвами на постійний патріарший фонд, з якого відсотки мали б заповнити існування і працю патріаршських установ у Римі та в діаспорі. Для цієї цілі працює комітет Патріаршого Фонду під головуванням д-ра Р. Осінчука, в якій співпрацюють усі члени управи. Така акція, зрозуміло, вимагає великої праці для організації збіркової акції, докладного книговодства, вмілої інвестиції гроша, колосальної переплети, постійного зв'язку з фаховим ліцензованим книговодом, правним дорадником та врешті кількохразовий контроль податкового, уряду господарки Т-ва, яке має звільнення від податку.

Ціла та праця спочиває передусім у руках властивого голови Т-ва д-р Р. Навроцької, який допомагає дають вже згадані перед тим три члени дирекції та інші, а це: д-р Івек, іжж. Головач та д-р Кіш. Усі згадані члени управи Т-ва Св. Софія працюють безкоштовно та ще й схвалили кожного року вкладати від себе більшу грошову жертву до Патріаршого Фонду для доброго прикладу. При тому варто пригадати, що на IV Архипіспископському Синоді в 1969 році у Римі прийнято делегатию мирян під проводом автора цієї статті й тоді один з делегатів запропонував мирянам діаспори створити 10-мільйонний фонд на потреби патріархії в Римі. На жаль, навіть миряни в ЗСА з цього зобов'язання не вив'язалися. Проте все таки Св. Софія у ЗСА завдяки жертвам добрих мирян змогла створити мільйонний фонд, з якого поважні суми відпущає до Т-ва св. Софія в Римі на потреби патріаршських установ, хоч усіх коштів вже покрити не може.

Інші Т-ва св. Софія в країнах нашого поселення, на жаль, не дають якоїсь більшої допомоги. А потріб особливо цього року є дуже багато, а зокрема докінчення мозаїки у соборі св. Софії, перебудову й розширення будинку УКУ. Тому й Блаженніший Патріарх Мирослав Іван звернувся із

(Закінчення на стор. 3)

Р. Конотопський...

(Закінчення зі стор. 1)

Лупчук (Відділ 40-ий) — 7 членів, та Марія Гнатик (Відділ 304-ий) — 3 члени.

Опісля В. Сохан подав огляд усіх діянок праці УНСОЮзу та зосередився на недавній переведенні реформи дотеперішніх та введених нових грамот та забезпечення із дуже низькими конкурентними вкладами. Окрему увагу у своїй доповіді присвятив В. Сохан праці УНСОЮзу в обороні українського імені, допомогти дисидентам в Україні та акціям для добра української справи. Доповідач закликав секретарів відділів та членів УНСОЮзу включитися в усі акції УНСОЮзу та просив їх допомогти УНСОЮзу притягнути до його праці молоді покоління.

В дискусії над доповіддю З. Бездарський поставив запит, що може бути членом УНСОЮзу. Я. Пришляк подякував доповідачеві

за детальний та об'єктивний огляд стану та діяльності УНСОЮзу. В. Сивенький запитав про працю Організаційного відділу та Відділу пролажу забезпечення. Б. Пашиківський цікавився станом справи з боку УНСОЮзу із УБСОЮзом. А. Білогорський склав подяку УНСОЮзу за фінансову допомогу місцевому відділові Українського Патріархального Товариства. В. Сохан дав докладні відповіді та висвітлення на поставлені запити.

Р. Конотопський провів обговорення плану праці Округу на 1988 рік, який включав владштування спільного свята молоді, співпрацю у відзначенні 1000-ліття Християнства України, спонсорування оголошення в книзі цих святкувань та посилення організаційної праці УНСОЮзу, як і праці для добра цілої бафалівської громади.

Банкет...

(Закінчення зі стор. 1)

ції і колишній головний тренер американської олімпійської дружини копаного м'яча, говорив про свою спортову діяльність в УСО „Трибу“ і пригоди зв'язані з його поїздками по світі з репрезентативною дружиною копаного м'яча ЗСА.

В мистецькій частині програми солістка Зеня Гарчанин-Кунаш при аккомпанюванні Галі Мазурок-Рей відігравала „Як давно“, „Ой піду я у зелені гори“ і „Уто-

пала стежечку“, а як наслідок на вимогу публіки „Чи є в світі молодіжники“. Опісля маестро Володимир Шапаровський виголосив гумористичний монолог „на спортові теми“, а Театральна студія від його керівництва виступила з гумористичним скетчем про спорт.

На залі можна було завважити багато колишніх і теперішніх діячів і змагунів різних ділянок спорту.

Т-во св. Софія...

(Закінчення зі стор. 2)

закликом до всіх своїх вірних у діаспорі за грошовими жертвами на ті особливі цілі та за датками на „дар любові“ нашого Патріарха. Очевидно, що в цьому ювілейному році треба з нашої сторони особливої жертвенності й на „дар любові“ нашому Патріарху й на Патріарший Фонд та й на інші цілі зв'язані з відзначенням цього історичного ювілею. При цьому мушу заважити, що жертводавці більшої суми на „дар любові“ не можуть відіграти їх від податку, якщо не мають посвідки від Т-ва т.зв. такс екземпті з ЗСА. На це зверну увагу й сам Блаженніший Патріарх і радить пересилати такі пожертви до Т-ва св. Софія, яке може такі посвідки, як треба, виставити лише тоді, коли жертви перейшли через книговедання. Очевидно такі датки на „дар любові“ у права Т-ва св. Софія відіграють до рук Блаженнішого Патріарха.

Побіж в описаних ділянках праці, управа Т-ва св. Софія має багато ще дрібних адміністративних справ до покладження, а це адміністративні домови, втримання порядку на площах, всякого роду направи домов, втримання канцелярії у обох домах й інші. Уся ця робота спочиває у жертвенних руках особливо двох людей, а це діючої голови, д-ра Р. Наврацької та секретар Управи проф. М. Рудницького.

Проте жадна громадська праця не є важка тоді, коли вона має за собою підтримку загалу. А таку підтримку Т-во св. Софія мало, про що свідчить жертвенність наших мирян на Патріарший Фонд і за їх зрозуміння та жертвенність очевидно належить до Іх Управ Товариства велика подяка.

У цьому році, рідкісному, ювілейному році, відзначуємо 1000-ліття Християнства Русь-України й для того створили різні Комітети — єпархіяльні, парохіяльні, крайові та місцеві й всі вони на свій лад хочуть відзначити цю велику дату нашої Батьківщини. В зв'язку з тим є теж різні звернення до нашої громади за пожертвами на цю ціль. І нам, громадянам, не можна відказатись, бо ми мусимо величаво й гідно відзначити цю історичну дату в країнах нашого поселення тепер, коли не маємо змоги цього зробити наші рідні на Батьківщині ані в Києві, ані у Львові. Цей великий святковий рік мусить бути роком сильного загального об'єднання, згоди й запалу та жертвенності у дальшій праці для нашої Церкви тут в діаспорі та для моральної допомоги нашої Церкві й нашому народові там на Батьківщині. Це мусять бачити наші приятелі і це мусять відчувати й зрозуміти наші вороги.

Товариство св. Софія у ЗСА з такою настановою вступає у цей ювілейний рік 1000-ліття Християнства України-Русь, бо ідучи за вказівками основника св.п. Патріарха Йосифа, вже десять років працює і фінансово допомагає патріархальним установам нашої Церкви в Римі. Не заперестав свої діяльності й після закінчення цього великого святкового року та згідно з батьківськими словами записаними нашим св.п. Патріархом Йосифом у його Завіщенні буде й в майбутніх роках допомагати нашим установам в Римі у дальшій праці і змаганнях за затвердження патріархату ПУК Церкви Апостольським Престолом у Римі. Тому і в цьому році як теж і в дальших роках Т-во св. Софія мусить розбудувати Патріарший Фонд для згаданих у цій дописі цілей.

І тому Т-во св. Софія й цього року просить і закликає до пожертв на Патріарший Фонд та звертається з таким проханням до наших фінансових установ, банків та добродіїв й усіх мирян. Організуємо також збірки при великих родинних весіллях чи сумних випадках, чи вешті бодай раз на рік переводимо збірок акції. Створім всякого роду фундації чи згадуємо Т-во св. Софію у своїх тестах. Пригадайте слова св.п. Патріарха Йосифа з якими він у 1977 році звернувся до Божого люду й своїх вірних у своєму заклику до пожертв на Патріарший Фонд Т-ва св. Софія. Кожна наша жертва на Патріарший Фонд буде теж і виявом нашої участі у відзначенні 1000-ліття Християнства Русь-України.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

ФЛЮРИДА ПОЧАЛА СВЯТКУВАТИ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Владика Української Католицької Церкви (зліва) Василь Лостен та Роберт Москаль і римо-католицький єпископ Джон Невенс у супроводі архієпископа Литургии.

(Світлина Роман Іванюк)

Києві, у водах нашого Дніпра-Славути.

Зачну від телевізії, як найбільш популярної комунікації. На тому відтинку ми побачили того, що 10-го березня н.р. о 9-й годині вечора наш Владика Роберт Москаль мав інтерв'ю на каналі 12, де модератором був о. Фред Бакей.

Репортери телевізійної станції, каналу 20 з Форт Маєр накрутили цілу нашу архієпископську Службу Божу, що відправлялася в като-

лицькій катедрі у сусідньому місті Веліс. А в 11-й годині вечора жителі Америки мали змогу оглядати нашу Службу Божу спільно з римо-католицьким єпископом.

Радіостанція в Темпа передала 6-го березня н.р. інтерв'ю з нашою делегацією в складі: о. Омелян Наконечний, Олександр Пришляк, Анна Павлів-Марія і о. Іосиф Лисогір. Тут також був модератором о. Фред Бакей, який повторював це інтерв'ю у різних годинах дня цілий тиждень аж до 11-го березня. Саме інтерв'ю було плановою справою так, що охоплювало історію християнства на Україні від самих початків аж по нинішній день, включно зі святкуванням наших церков по цілому світі та завершенням їх у Вічному місті Римі.

Але найбільше допомогла нам місцева американська преса, особливо такі американські щоденники, як „Сарасота Геральд Трібюн“, „Іража якого становить 103 тисячі, а в неділю 126 тисяч. „Шарлотт Геральд Ньюз“, „Норт Порт Таймс“ та інші.

Від 20-го лютого почали появлятися статті та повідомлення про наші святкування, при чому часто прикрашували знімки наших церковних діячів, а то й людей, що грудилися підготовкою до цієї великої річниці.

На спеціальну увагу заслуговують статті у „Сарасота Геральд Трібюн“ з неділі, 13-го березня, з двома кольоровими знінками на першій сторінці з нашої архієпископської Служби Божої, 5-го березня у тому часі, коли п'янілися редакційні передовіки, які обвинувачували Москву за загарбання християнської спадщини поневоленого українського народу. Майже кожна зі згаданих газет містила по кілька разів то обширніші, то менші, але завжди дуже прихильні статті про наші ювілеї. Навіть уже після святкувань місцеві та доколицьні часописи дали шквалове нашою християнською спадщиною. Приходять репортери на інтерв'ю з нашим парохом і вірними. А це дає нам заповнювати, що американська преса на Флориді буде голосити наше добре ім'я та правду про 1000-ліття християнства в Україні протягом цілого ювілейного року. Так завдяки невисушувати праці наших постійних і сезонних парафіан, Флориди, злавляючи б, стейт пенсіонерів, не лише збудує пошуду у ширенні правди про нашу поневолену Україну та її жорстоко переслідувану Христову Церкву.

Неділя, 12-го березня, залишилася в пам'яті українців Норт Порту околиці. В цей день модерна катедр Богоявлення Господнього у Веліс була заповнена. За підрахунком американських репортерів, у Богослуженні взяло участь біля п'яти тисяч осіб різних національностей, врівнянних та з різних місцевостей як Америки, так і Канади. Комітет подбав і про те, що при вступі до церкви роздало сотні летючок англійсь-

кою мовою про Християнство України.

Кілька десятків Липарів Кільмба очолює паралітичний похід катедри, де наші єпископи, Владика Роберт Москаль, Владика Василь Лостен разом з римо-католицьким єпископом Джаном Невенсом у супроводі нашої римо-католицької духовенства відвідали св. архієпископа Литургии при співучасті хору „Бурлака“ з Торонто підбатуною їхнього диригента Олександра Хмеля.

Крім того ми удостоїлися, що американський римо-католицький єпископ Джон Невенс у своїй незвичайно змістовній проповіді розповів докладно про історію не тільки нашого народу, але й нашої переслідуваної Церкви. Він підкреслював унікальний духовний патріотизм Української Церкви, назвав нас своїми братами у Христовій вірі та поставив нас за вір усім іншим народам, як треба зберігати свою духовну християнську спадщину. Ми віримо, що ця проповідь, яка виїшла зуст авторитетного чужинця, напевно допоможе нам у наших змаганнях поставити на місце ім'я нашого народу і його Церкви поза межами нашої Батьківщини. А таку цінну і прихильну для нас проповідь він закінчив українським звичаєм привітом „Слава Ісусу Христу“.

На закінчення Богослужіння наш Владика Роберт Москаль, як духовний керівник цього свята, зложив сердешну подяку єпископу Джану Невенсові та всім учасникам церковної частини ювілею.

Друга частина нашого свята перенеслася до церковної зали Сан Педро в Норт Порту. Залю виповнили 500 учасників бенкету. За головним столом засіли духовенство на чолі з Владиками Робертом Москалем, Василем Лостеном та Джаном Невенсом, посадник Норт Порту, перший радник міста Веліс з дружиною і перший парох нашої парафії о. Інокентій Ричкун з Апоки, тостмайстер інж. Роман Швед з Маямі. Представники різних американських урядів та репортери мали окремий стіл.

Парафіальний хор, що його зорганізував та веде інж. Олександр Пришляк, розпочав бенкет молитвою „Отче наш“. Марія Лісогір, відома оперова співачка, відповідала американський і канадський гімни, а хористи — наш національний гімн „Ше не вмерла України“. Огелі декан Ярослав Федик, парох УКЦеркви з Ст. Пітерсбургу, поблагословив трапезу.

Мирон Ференц, діловий голова ювілейного Комітету, привітав святочну громаду та передав далі ведення бенкету тостмайстрові, який представив публіці визначних гостей та представників наших організацій, які взяли участь у цьому ювілеї. Програма самого бенкету була незвичайно багата. Наш Владика Роберт Москаль переніс усіх учасників християнської віри на Україну, почавши від легендарного св. Андрія Первозванного, по черзі св. Володими-

ра і Ольгу. Іларіона, світлі часи XVI ст., коли називали наш Київ другим Римом, бо звідтуди шло світло святої християнської віри на всі європейські народи. А закінчив він своє слово тим, що нині з-під руїн нашої Католицької Церкви на рідних землях промінує тверда, неустрашима, повна жертви, як за перших часів християнства, нова відроджена християнська віра.

Владика Василь Лостен мав слово, призначене для американської публіки. Він докладно ознайомив чужинців з нашою поневоленою Батьківщиною — Україною та розповів про жорстоке переслідування її Христової Церкви. Мистецькою частиною бенкету керував наш хор, який разом з оркестром під орудою Ярослава Лісогірського брав участь у молитві „Матері Божої“ з „Неофітів“ Гараса Шевченка. На покритті виступала Ярослава Гунчак. Вона також аккомпанювала дуєтості Марії Лісогір „Владико неба і землі“ з опери „Запорожець за Дунаєм“ С. Гулака-Артемовського.

Привіти та GRATULACIJS надали від ряду визначних осіб та представників українських організацій: від президента Р. Перена, губернатора Баба Мартінеса, римо-католицького єпископа Томаса Ларкіна зі Ст. Пітерсбургу, проф. Омеляна Принака від катедр українських студій Гарвардського університету, колишнього нашого пароха о. Павла Грескова та багатьох інших. Губернатор Флориди проголосив 1988 рік роком 1000-ліття Християнства України. Привіт — патріарше благословення кардинала Мирослава Лю-

бачівського відчитав наш парох о. Наконечний, а Анна Марія відчитала дуже теплі слова-контратуляції від конгресмена Конні Мек. Голова Крайового Патріархального Товариства інж. Олександр Пришляк привітав присутніх з нагоди такого рідкісного ювілею та висловив надію, що заплановане святкування 1000-ліття Християнства в Україні відбудеться, і грудні н.р. в Торонто спільно, при участі всіх українців без огляду на віровизнання, що буде найбільшим сягом українського народу в діаспорі.

Кульмінацією точкою бенкету був акт вручення ікони Почаївської Богоматері єпископу Джанові Невенсові і парохам церкви Сейнт Педро в Норт Порту, яке довершили Марія Лісогір і Катерина Ташук. На улаштування бенкету вплинуло багато пожертв у різній формі. На покритті виступали Ярослава Гунчак, парохіяни зложили біля 3,000 доларів. До цих жертводавців долучилися колишній наш парохіянин і помер утворені нашої парафії Стефан Яворський, що крім грошей, обдарував нашу церкву мистецьким власноручним різьбленим образом із тематикою 1000-ліття Християнства України.

Наші ювілейні святкування проходили планово. 17-го березня відбувся у нас величавий ювілейний концерт хору „Бурлака“ з Торонто для нашої публіки.

Василь Самофал

ВСІ УКРАЇНСЬКІ
ДІТИ ДО
УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Ділимося сумною вісткою, що 1-го квітня 1988 р. в Чикаго, Іллі, з Волі Всевишнього відійшов несподівано у Вічність на 61-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І СИН

бл. п.

Юрій Фединський

учасник боїв під Бродами та учасник боїв у Французькому Чужоземному Полігоні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6-го квітня 1988 р. у церкві св. о. Миколая, а відтак Тіліні Останки перевезено на Вічний Спочинок на парохіальній цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іллі.

Залиши у глибокому смутку:
дружину — ЛЮБУ
сина — СТЕФАНА
дочку — ІВАНКУ
маму — ІВАНУ
близьку та дальшу Родину

Щею дорогою найчиршім вислови подяки складаємо: Всесвітньому о. А. Шагалі за відслуження похоронних відправ.

Рівнож складаємо щирі подяку Рідним, Приятелям та Знайомим за вислови співчуття, квіти, Служби Божі та пожертви на фонд Тисячоліття Християнства України.

Горем прибіта

РОДИНА

У глибокій скорботі співісмаємо, що в Торонто, Канада, 19-го квітня 1988 р. замкнула навіки свої втомлені очі

сл. п.

СТЕФАНА СІВЧУК

з роду ГРИЦЬКИХ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, одна з найвидатніших постатей української діаспори.

СТЕФАНА СІВЧУК, вчителька за фахом, довголітня голова Центральної Управи Організації Українок Канади (1954-1972), Почесна голова (1972); співголови (1948), діюча голова (1969-1976), почесна голова (1976-1988) Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Життєвий шлях Покійної, це служба рідному народові на багатьох різних провідних становищах: голова Комітету Українок Канади — Відділ Торонто, засновниця і директор Товариства Української Спільноти і Музею в Канаді, член дирекції Української Кредитової Спільноти Торонто, Спільноти Вдівців „Новий Шлях“, Осередку Української Культури й Освіти, почесний член Президії Українського Національного Об'єднання Канади, член і заступник голови Президії Світової Конференції Вільних Українок, провідний член Канадського Червоного Хреста, міжнародного Руху Матері Канадської місії для справ ЮНЕСКО і член Національної Жіночої Ради Канади.

Доцільною відзнакою покійної, відзначено її Шевченківським медаллю, срібною королівською медаллю, провідний уряд Онтаріо іменувати її в 1975 р. „Жінкою Онтаріо“. Відділ Комітету Українок Канади в Торонто „Жінкою 1975 року“, також багатьма іншими почесними грамотами.

Низько хилимо голови перед творчим життєвим змагом Покійної перед її багатогранною духовністю. ВІЧНА І СЛАВНА ПАМ'ЯТЬ ВІРНИЙ НЕЗЛАМНИЙ ДОЩ НАШОГО НАРОДУ!

Екзекутива СФУЖО

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ
ТА ВМОНТУЄМО НАЙ-
КРАЩОЇ ЯКОСТІ

ПАМ'ЯТНИКИ

в околиці Нью Йорку, включаючи центрист: св. Духа в Гамптонбургу, Н. Я., св. Андрія в Бведі Бруку, Н. Дж., Лайн Блуш в Кергонсоні та Глен Слей, Н. Я.

Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.

За двомадним представником слід телефонувати

IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684

BOHDAN REKSHYNSKYJ
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523